

El diumenge del Domund

Dij, 15/10/2009 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

Tant de bo aquest cap de setmana ens porti a pensar un moment en els nostres missioners i missioneres i en la seva important feina de cooperació i d'evangelització amb el seu testimoni. Gràcies a Déu avui en dia hi ha moltes ONGs que ajuden a construir pous, escoles i hospitals... però tenim també moltes dificultats a l'hora de construir una humil i senzilla capelleta quan ja s'hi han fet els pous, els graners, l'escola i l'ambulatori. Aquest cap de setmana hem d'anar per la subvenció dels projectes pastorals, de formació de catequistes, de construcció de sales de reunió... d'adequació d'uns espais litúrgics que al Tercer Món sempre són polivalents. Això és la col·lecta del Domund, que també ha d'anar acompanyada de la nostra més sincera pregària... del nostre record més entranyable -si voleu!-.

Les casualitats de la vida m'han portat a dir missa, casi cada dia (dilluns, dimecres i divendres, al matí), a la Parròquia de Sant Bernat Calbó de Barcelona, al costat mateix del col·legi on anava de petit, on vaig fer l'ensenyament primari. Aleshores es deia Pius XII i ara es diu de La Mar Bella. Aquest matí he recordat com, per aquestes dates, corriem pels carrers amb les guardioles de la col·lecta del Domund a demanar per les missions. Als qui hi col·laboraven els hi posàvem a la solapa una enganxina. També hi havia cintes i banderoles. I algun fulletó. Alguns ens ho preniem amb il·lusió. Els darrers anys les guardioles ja eren precintades perquè alguna que altra anomalia hi deuria haver. Suposo que la pilleria va fer que la col·lecta del carrer passés ara només a dins de les esglésies. Millor!

Aleshores nosaltres no en sabíem res de les missions, però anàvem pel carrer amb la consigna d'ajudar els missioners o els "nens negrets" que apareixien en les publicacions. Recordo la revisteta que els combonians tenien pers als nens, que es deia "Aguiluchos", i com ens apassionaven les seves aventures. Potser per aquella època ja havíem vist la pel·lícula del Padre Damián: "El martir de Molokai", que va ser canonitzat aquest cap de setmana passat i que de petit, aquest capellà belga, ens va fer conèixer el drama de la lepra, que aleshores només sentíem per l'evangeli, quan Jesús es trobava amb algun leprós.

Han passat els anys, aleshores no sabíem res de les missions i anàvem pels carrer amb la consigna del Domund, ara, sabem molt de les missions, hem visitat molts missioners i molts llocs del Tercer Món, hi hem enviat infinitat de joves en camps de treball a l'estiu, hem participat en multitud de projectes per finançar moltes coses a molts llocs del món... però aquest diumenge el Domund pot passar a ser un fet residual... mentre penso que els nostres missioners i missioneres són els herois del segle XXI. Bé els hi val una bona ajuda!